

[Christmas Møller.]

Henseende kan henvises til den Stilling, vi indtog paa dette Omraade, da vi havde Loven af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring til Behandling i Juni 1932, ligesom vi ogsaa maa henvises til den Skala, der deri blev opstillet. Det burde maaske ved denne Lejlighed siges, at det er et Problem, om der ikke bør være en Indtægtsgrænse — det gamle Spørgsmaal om, hvorvidt et Medlem, der har haft en vis Indtægt i et Aar, skal kunne faa Understøttelse. Jeg ved jo godt, at det er forholdsvis faa Tilfælde, det her drejer sig om, og at de Argumenter, den højtærede Socialminister anvendte i sin Tid, og som jo bl. a. gik ud paa, at det for hele Systemets Skyld viide være det bedste, bevirkede, at vi fik den Ordning, vi fik i 1932. Men Tiden bliver jo haardere og haardere, og at der her ligger et Problem, ligesom der ogsaa rejser sig et Problem med Hensyn til Socialreformen og Beskæftigelsen, derom kan der ikke være den fjerneste Tvivl.

Vi for vort Vedkommende vil naturligvis ikke — hvad Forslagsstillerne ogsaa godt ved — medvirke til Gennemførelse af de foreliggende Lovforslag, der jo, hvad enten man tager dem, der skulde være behandlet i Oktober—November, eller dem, der er af mere almindelig Karakter, kun er Agitation og intet som helst andet; der har ikke været gjort noget virkeligt Forsøg paa fra Forslagsstillerens Side at bringe disse Lovforslag i Overensstemmelse med Livets Virkelighed, det vil sige at skaffe de Penge, som vilde være nødvendige til Gennemførelse af dem.

Rager: Da det er ved at blive Skik og Brug i Dag, at man heroppe begynder med at prale med sin Uvidenhed, vil jeg for ikke at staa tilbage for de 3—4 ærede sidste Talere erklære, at det ogsaa er mig ganske ubekendt, hvorfor disse Forslag ikke er kommet til Behandling tidligere, ligesom jeg heller ikke ved, hvorfor de er kommet til Behandling i Dag. Paa den anden Side tillægger jeg ikke dette Spørgsmaal nogen afgørende Betydning, fordi der — som det allerede er fremgaaet af de Udtalelser, der er faldet fra den højtærede Socialminister og fra Ordførerne for Venstre (Søren P. Larsen) og de Konservative (Christmas Møller), og som det nu vil fremgaa af mine Udtalelser, hvilket heller ikke vil overraske det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen — jo ikke er Spor af Udsigt til, at disse Forslag vil blive fremmet, saa det kan i og for sig være ganske lige meget, om vi foretager

Henrettelsen paa det ene eller det andet Tidspunkt.

Saa kan man sige: ja, men hvordan kan det nu være, at disse Forslag virkelig ikke har Udsigt til at blive fremmet? Var der ikke Trang til det? Det skal jeg slet ikke komme ind paa at undersøge i Øjeblikket. Det eneste, der har Interesse for mig, er, at naar der af et Medlem her i dette Ting forelægges Forslag, som foregives at være virkelig alvorligt begrundede Forslag, saa kan man ikke forelægge dem som her. Man kan ikke forelægge Udgiftslove til et eller andet Beløb — lad det maaske være rigeligt regnet af Socialministeren, at Nettoudgiftsbeløbet skulde være 99 Mill. Kr.; lad os sige, det er 70 Mill. Kr., lad os sige, det er 80 Mill. Kr., Tallet er mere ligeegyldigt i den Forbindelse, det er blot Størrelsesordenen, det kommer an paa, og den ligger deroppe — uden samtidig at forelægge de nødvendige Indtægtslove.

Det er umuligt at gaa frem paa den Maade, og det er ikke nok at tage et Stykke Papir og paa dette Stykke Papir skrive: vi forhøjer Statsindkomstskatten med 100 pCt. f. Eks., vi forøger de kommunale Indkomstskatter med et femte Kvartal. Dette er ikke nok, for naar man vil skaffe Indtægter ad den ene eller den anden Vej — man kan tage, hvad Vej man vil; man kan vælge Formuekonfiskationen; jeg stiller mig ganske ligeegyldig over for alt dette, men naar man vil tage disse Indtægter og pludselig tage dem i en Højde som den, der er Tale om her, hvad enten det saa sker ad den ene eller den anden Vej, saa maa man først foretage en Undersøgelse af, hvilken Indfyldelse det vil have paa de Erhvervsforhold i Landet, som dog til syvende og sidst er en væsentlig medvirkende Faktor til at skaffe de arbejdsløse i Arbejde, og en saadan Undersøgelse foreligger ikke fra det ærede Medlems Side.

Derfor siger jeg, at hvis det ærede Medlems Vælgere virkelig lader sig blænde deraf, ja, saa maa det naturligvis blive deres Sag, men det hele er alt for gennemsigtigt til, at det paa nogen Maade er egnet til at hverve Proselytter. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem og hans mindst lige saa ærede Partifælle fremtidig vil vente, at man skal tage virkelig alvorligt paa de Forslag, de forelægger, og mene, at det er andet end en Agitation, der kun kan fange de allermest overfladisk tænkende, saa skal de forsøge at udarbejde deres Forslag noget omhyggeligere og mere gennemtænkt.

Naar jeg skal gøre enkelte Bemærkninger til de foreliggende Forslag, vil jeg